

Маргар. Браво! сѣтиѣ така (обраща са като на полка) йон, дѣо, троа; йон, дѣо, троа.

Сички. (правятъ истото) йон, дѣо, троа; йон, дѣо, троа.

Б. Стойна. (на стѣрни) Я гледай какъ ги върти като патки!

Маргар. Тре биен, bravo. Сега нека сѣки кавалеръ си земе по една дама, но съсъ комплиментъ, парексампл, така (прави комплиментъ на Анка и я зема за полка).

[Сѣки момакъ прави комплиментъ на по една мома: Димитраки — на Марійка, Герги — на Злата, Митю заде Маргаридя — на Анка, Пенчу на баба-Стойна, която му обреща гърба си, и сѣтиѣ — на друга мома].

Маргар. Музика! (засвирва музика на полка и сички играйтъ, освѣнъ Митю, който останж безъ дама).

Митю. [на стѣрни] Ахъ, проклѣтія му Гъркъ!

Б. Стойна. (отъ другата страна на сцената) Гледай, гледай! ... дѣлио! ... извѣри ги... дяволъ нечестивъ.

(Маргариди зема подъ мисца Анка, по неговія примѣръ и другитѣ кавалери правятъ истото. Слѣдъ като са поразхождатъ изъ сцената, Маргариди съ Анка отива изъ вратата на дѣното, по него и другитѣ. Митю останжлъ самъ, иска да зема баба-Стойна подъ мисца, а тя го изгледва начомерено и са пегли на стѣрни. Той отива самъ слѣдъ другитѣ).

ЯВЛЕНИЕ Ш.

Баба-Стойна (сама).

Боже. Господи! ... ума ли иматъ нашитѣ ергени? ... да са оставятъ на единъ — Бо'зна отъ каква вѣра — да ги лѣсти. — Оставихъ си хубосното българско хоро, па зехъ да са чепнатъ като него дявола — тѣй хе! — никаквата. Токо рекли [прави ушнъ пасове] нѣо, трѣо, трѣо; нѣо, трѣо, трѣо. — Да ми й баримъ нѣщо, пѣкъ то... нищо никакво... Хемъ безъ пѣтна работа — езеръ — да земе хорскія синъ да преграща нѣздотѣ момиче — хичъ работа ли й туй? (зачува са отъ вжтрѣ сцената) йон, дѣо, троа; йон, дѣо, троа. Баба стойна слѣдъ като са поослуша, начомерено) нѣо, трѣо, трѣо; нѣо, трѣо, трѣо.